

Sygn. akt V U 145/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku P. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania P. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 stycznia 2020 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Regina Stępień

Sygn. akt V U 145/20

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją 9 stycznia 2020r. znak (...) odmówił P. M. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek do uzyskania tego świadczenia, wymienionych w art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, ponieważ po dniu 31 grudnia 2008r. albowiem wykazał jedynie 9 lat, 8 miesięcy i 10 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Wskazał ponadto, iż ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy. Zakład wskazał, że nie zaliczył wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 5 września 1979r. do 15 lipca 1982r. od 18 maja 1984r. do 29 lutego 1996r., od 29 września 19 marca 2004r. i od 22 marca 2004r. do 31 grudnia 2008r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył P. M. wnosząc o uznanie kwestionowanych przez organ rentowy okresów pracy w szczególnych warunkach, a w konsekwencji zmianę decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. rentowy wniósł o jego oddalenia, argumentując jak w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca P. M. urodził (...) wiek (...) lat ukończył z dniem (...) Ma 41 lat, 2 miesiące i 29 okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 9 lat, 8 miesięcy 10dni okresów pracy w szczególnych warunkach. Orzeczeniem lekarskim nr 1 (...) z 23 września 2019r. uznano, iż utracił on zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy na stanowisku murarza pieców przemysłowych.

P. M. jest nadal, od 20 maja 2011r. na podstawie umowy o pracę, zatrudniony w (...) S. A. w P..

(bezsporne)

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U.2018.1270 ze zm.), emerytura pomostowa przysługuje pracownikowi (mężczyźnie) wykonującemu w hutnictwie prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 4-12 załącznika nr 1 do tej ustawy, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.; 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach w hutnictwie wynoszący co najmniej 15 lat; 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat; 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej co najmniej 25 lat; 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 7) lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych; 8) nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Przepisy te wyraźnie wskazują, iż przesłanki warunkujące nabycie prawa do emerytury pomostowej muszą zostać przez ubezpieczonego spełnione łącznie. W związku z tym brak choćby jednej z nich uniemożliwia przyznanie mu prawa żadanego świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie P. M., nieprzerwanie od 120 maja 2011r. do chwili obecnej pozostaje w zatrudnieniu. Ten fakt, tj. pozostawanie w zatrudnieniu na dzień złożenia wniosku i orzekania przez sąd powoduje oddalenie jego wniosku o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Wobec czego sąd nie badał okoliczności związanych z przebiegiem jego zatrudnienia oraz oceną charakteru jego pracy w spornych okresach. Nawet bowiem w przypadku pozytywnej dla wnioskodawcy oceny charakteru tej pracy, nie byłoby możliwe przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Jednocześnie brak jest podstaw do orzekania wyłącznie w zakresie ustalenia, iż wskazywane przez wnioskodawcę okresy, są okresami pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią art. 189 kpc, można żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Jednakże takie powództwo nie może prowadzić do samodzielnego ustalania uprawnień, jeżeli rozstrzygnięcie o nich jest nierozdzielnie związane z rozstrzygnięciem określonych stosunków prawnych. Kwestia posiadania wymaganych okresów pracy w szczególnych warunkach, jako przesłanka warunkująca prawo do określonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego zawsze musi być oceniana łącznie. Sąd dokonując oceny zasadności żądania w odwołaniu od decyzji odmawiającej ubezpieczonemu prawa do określonego świadczenia – decyduje o prawie do tego świadczenia, a nie ocenia odrębnie poszczególne przesłanki warunkujące nabycie do nich prawa. Taka ewentualna pozytywna ocena, w zakresie uznania danego okresu pracy w szczególnych warunkach,

przy jednoczesnym stwierdzeniu nie spełnienia innych przesłanek, co prowadzi do odmowy prawa do emerytury czy emerytury pomostowej – nie byłaby zresztą wiążąca ani dla organu rentowego przy ewentualnym ponownym rozpoznawaniu sprawy o prawo do tych świadczeń ani nawet dla sądu, który rozpoznawałby sprawę w tym zakresie. Każdorazowo bowiem przesłanki warunkujące prawo do świadczeń muszą być oceniane ponownie. Należy przy tym wskazać, iż zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 2 kpc sąd rozpoznający sprawę z zakresu prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w razie uwzględnienia odwołania, zmienia zaskarżoną decyzję w całości lub części i orzeka co do istoty sprawy – czyli o prawie do świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie wnioskodawcy.

sędzia Regina Stępień